

[Maisted]

der undergraver forholdet i en alliance som NATO. Det er også lykkedes.

Til alt held for os har vi dog endnu en talerstol her, hvorfra vi kan påpege, at selv om den daglige propaganda, der føres igennem dette statsmonopol, er lykkedes, så er der endnu nogle, der vil gøre indsigelse og prøve på at hive befolkningen ud af den vildfarelse, at en forespørgsel af denne karakter overhovedet har indflydelse på A- og B-våben.

Man kunne lige så godt sige til befolkningen, at i morgen afskaffer vi, at solen står op og går ned. Det er en fuldstændig absurd diskussion. Ethvert tænkende menneske ved, at når man har A- og B-våben – det er selvfølgelig da et djævelskab, og det ved alle – kan man ikke udrydde dem ved hjælp af dagsordener eller på anden måde. Det er noget, der altid vil være der.

Når der skal føres forhandlinger med diktaturstaterne i Genève, er det ikke ud fra tillid. Det er ikke ud fra tillid til disse Østbloklende eller til Sovjet. Nej, det er ud fra den dybeste mistillid. Det er for at nå nogle realistiske, pragmatiske resultater, at man sætter sig sammen med disse diktaturstater og forhandler. Og man har kun mulighed for at føre forhandlingerne med dem, fordi man er den bedste, stærkeste og teknologisk mest udviklede. Ellers garanterer jeg for, at så blev der overhovedet ikke ført en eneste samtale med disse lande.

Yderligere kan jeg nævne i bevisrækken, at det udmærkede skrift »Lærebog for hærens menige«, 1961, blev genoptrykt i 1974 i forenklet form, hvor man dog påpeger den kendsgerning, at Danmarks Radio og TV altså er medskyldig i den degeneration, der sker af det danske samfund. Men så er det holdt op, nu eksisterer det lige pludselig ikke mere. Sejren er total på dette område, det vil sige, at hærens menige ikke engang bliver informeret længere.

Jeg er selvfølgelig også så gammel, at jeg var soldat i slutningen af 1950'erne, og da havde vi specialister på det her område. Tænke sig, da havde vi orlogskaptajner, da havde vi oberster, og vi havde generaler, der orienterede de værnepligtige om, hvordan forholdene reelt var. Men det var selvfølgelig også, fordi vi da var tæt på en Ungarnkrise, vi havde lige overstået den anden verdenskrig, og da vidste vi, hvordan kommunisme

og diktaturstater opførte sig. Derfor var det væsentligt at informere befolkningen.

Det er lykkedes disse kræfter, der ikke økonomisk, militært eller politisk er i stand til at ændre på demokratiske samfund, ved hjælp af psykologiske midler – Danmarks Radio og TV, og hvad de ellers anvender af metoder – at undergrave forsvarsviljen i de vesteuropæiske nationer. Det er en kendsgerning.

Det er selvfølgelig derfor, man får en konfrontation med USA f.eks. i den fornuftige gengældelsesaktion imod Libyen. Selvfølgelig bliver den amerikanske præsident nødt til at præcisere, at når disse slatne og lunkne europæere ikke vil være med til et samarbejde, så kan amerikanerne garantere terrorister, og hvad der ellers findes af den slags folk, at de tager anderledes hårdt på dem, hvis de bliver ved med at angribe deres statsborgere på den feje og kujonagtige måde, som de benytter sig af. Og det har vi jo altså også glæde af. Men det berører overhovedet ikke problemet med kernevåbensprængninger.

Jeg vil sige til hr. Niels Helveg Petersen, at det humanistiske foredrag, han holdt heroppefra, kan ethvert menneske jo tilslutte sig, men det er naivt og urealistisk. Man tager sig til hovedet, hvis nogen virkelig tror på, at den danske befolkning sluger sådan noget ævl. Det er jo uden for enhver kendsgerning at sige, at musene, selv om der bliver ti mus og de gungrer sammen, skulle have nogen som helst indflydelse på udviklingen med hensyn til kernevåben, A-våben og B-våben. De eneste, der har indflydelse på udviklingen på dette område, er supermagterne USA og Sovjet, ingen andre.

Vi er i den heldige situation, at vi har en handlekraftig allieret; den amerikanske befolkning står bag den amerikanske præsident om en teknologisk udvikling, der medfører, at den vestlige verden er den østlige – altså alle diktaturstaterne og medløberstaterne – langt overlegen. Det forhindrer, at vi får den tredje verdenskrig. Det er sandheden.

Den eneste garanti for, at man kan forhindre en tredje verdenskrig, er, at man er socialisterne overlegen. Man må huske på én ting: socialisme har intet med demokrati at gøre og får det heller aldrig. Den er i natur bygget sådan op, at autonome stater – det betyder diktatur, som vi f.eks. ser i Sovjet og de andre østlande – bare skaber sig nye over-